zondag 29 maart 2026, 10:00 uur

ELB 371: 1, 2
Ps. 91: 1, 2
LvdK 183: 3, 4
Genesis 42: 36 - 38
Genesis 43: 8 - 14
Genesis 44: 14 - 34
Johannes 15: 13 - 14
LvdK 189: 1, 2
Genesis 44: 32 - 33
Hebreeën 7: 22
Ps. 119: 61
ELB 299

ELB 371: 1, 2
Mijn Jezus, ik houd van U, ik noem U mijn vriend,
want U nam de straf op U die ik had verdiend.
De grote Verlosser, mijn Redder bent U;
'k heb van U gehouden, maar nooit zoveel als nu.

Mijn Jezus, ik houd van U, want U hield van mij,
toen U aan het kruis hing, een wond in uw zij.
Voor mij de genade, een doornenkroon voor U;
'k heb van U gehouden, maar nooit zoveel als nu.

Ps. 91: 1, 2
Hij, die op Gods bescherming wacht,
Wordt door den hoogsten Ko - ning
Beveiligd in den duist'ren nacht,
Beschaduwd in Gods wo - ning.
Dies noem ik God, zo goed als groot
Voor hen, die op Hem bouwen,
Mijn burcht, mijn toevlucht in den nood,
Den God van mijn betrouwen.

Hij zal uit 's vogelvangers net
U veilig doen ontko - men;
Hij is het, die uw leven redt;
Gij hebt geen pest te schro - men;
Hij zal, in lijfs- en zielsgevaar,
U met Zijn vleug'len dekken;
Zijn waarheid u ten beukelaar,
En ter rondas verstrekken.

LvdK 183: 3, 4
O Heer uw smaad en wonden,
ja alles wat Gij duldt,
om mij is het, mijn zonden,
mijn schuld, mijn grote schuld.
O God ik ga verloren
om wat ik heb gedaan,
als Gij mij niet wilt horen.
Zie mij in liefde aan.

Houdt Gij mij in uw hoede,
Gij die uw schapen telt,
o bron van al het goede,
waaruit mijn leven welt.
Gij die mijn ziel wilt laven
met liefelijke spijs,
Gij overstelpt met gaven
tot in het paradijs.

Genesis 42: 36 - 38

36 Toen zei Jakob, hun vader, tegen hen: Jullie beroven mij van kinderen! Jozef is er niet *meer*, en Simeon is er niet; nu willen jullie Benjamin *ook nog* meenemen! Al deze dingen zijn tegen mij!
37 Toen zei Ruben tegen zijn vader: U mag mijn twee zonen doden, als ik hem niet bij u terugbreng! Geef hem in mijn hand en ik zal hem bij u terugbrengen!
38 Maar hij zei: Mijn zoon zal niet met jullie meetrekken, want zijn broer is dood en alleen hij is overgebleven. Als hem een ongeluk overkomt op de weg die jullie zullen gaan, dan zullen jullie mijn grijze haar met verdriet in het graf laten neerdalen.

Genesis 43: 8 - 14

8 Toen zei Juda tegen Israël, zijn vader: Stuur de jongen met
mij mee; dan zullen wij opstaan en *op weg* gaan, zodat wij in
leven zullen blijven en niet zullen sterven: wij niet, u niet en
onze kleine kinderen niet.
9 Ikzelf zal borg voor hem staan; van mij mag u hem opeisen
– als ik hem niet bij u terugbreng en hem voor u plaats, dan
sta ik alle dagen schuldig tegenover u.
10 Want als wij niet geaarzeld hadden, dan waren we zeker al
twee keer terug geweest.
11 Toen zei Israël, hun vader, tegen hen: Als het zo *gesteld*
is, doe dan dit. Neem van het beste van dit land in jullie zakken
mee en geef dat die man als geschenk: wat balsem, wat
honing, specerijen, mirre, pistachenoten en amandelen.
12 En neem een dubbel *bedrag* aan geld met jullie mee, en
neem ook het geld dat boven in jullie zakken teruggekomen is,
weer met jullie mee terug; misschien was het een vergissing.
13 Neem ook jullie broer mee, sta op *en* ga terug naar die
man.
14 God, de Almachtige, geve jullie barmhartigheid in de ogen
van die man, zodat hij jullie andere broer en Benjamin met
jullie *terug* laat gaan. En wat mij betreft, als ik van kinderen
beroofd word, dan word ik *maar* van kinderen beroofd.

Genesis 44: 14 - 34

14 En Juda kwam met zijn broers in het huis van Jozef, die
daar nog aanwezig was, en zij wierpen zich voor hem op de
grond.
15 Jozef zei tegen hen: Wat is dit voor een daad die u verricht
hebt? Weet u niet dat een man als ik *zoiets* met zekerheid kan
waarnemen?

16 Toen zei Juda: Wat zullen wij tegen mijn heer zeggen?
Wat zullen wij spreken? Waarmee kunnen wij ons
rechtvaardigen? God heeft de misdaad van uw dienaren aan
het licht gebracht. Zie, wij zullen slaven van mijn heer zijn,
zowel wij als hij bij wie de beker gevonden is.
17 Maar hij zei: Er is geen sprake van dat ik zoiets zou doen!
De man bij wie de beker gevonden is, zal mijn slaaf zijn, maar
u, trek in vrede naar uw vader.

Juda pleit voor Benjamin

18 Toen trad Juda op hem toe en zei: Och, mijn heer, laat uw
dienaar toch een woord ten aanhoren van mijn heer mogen
spreken, en ontsteek niet in woede tegen uw dienaar, want u
bent als de farao.
19 Mijn heer heeft aan zijn dienaren gevraagd: Hebt u *nog*
een vader of een broer?
20 Toen hebben wij tegen mijn heer gezegd: Wij hebben een
oude vader, en *die heeft* een kind van *zijn* ouderdom, de
jongste. Zijn broer is dood, en hij is als enig *kind* van zijn
moeder overgebleven, en zijn vader heeft hem lief.
21 Toen hebt u tegen uw dienaren gezegd: Breng hem naar
mij toe, zodat ik mijn oog op hem kan slaan.
22 Wij zeiden toen tegen mijn heer: De jongen kan zijn vader
niet verlaten, want als hij zijn vader verlaat, zal deze sterven.
23 Toen zei u tegen uw dienaren: Als uw jongste broer niet
met u meetrekt, mag u mij niet meer onder ogen komen.
24 En het gebeurde, toen wij naar uw dienaar, mijn vader,
getrokken waren en wij hem de woorden van mijn heer verteld
hadden,
25 en onze vader zei: Keer terug, koop wat voedsel voor ons,
26 dat wij zeiden: Wij kunnen *daar* niet heentrekken. *Alleen*
als onze jongste broer bij ons is, zullen wij gaan, want wij

mogen die man niet *meer* onder ogen komen als onze jongste broer niet bij ons is.
27 Toen zei uw dienaar, mijn vader, tegen ons: Jullie weten dat mijn vrouw mij twee *zonen* gebaard heeft.
28 De ene is bij mij weggegaan, en ik heb gezegd: Hij is vast en zeker verscheurd; ik heb hem tot nu toe niet teruggezien.
29 Als jullie nu ook deze *zoon* van mij afnemen en hem een ongeluk overkomt, dan zullen jullie mijn grijze haar van ellende in het graf laten neerdalen.
30 En nu, als ik bij uw dienaar, mijn vader, *terug* kom zonder dat de jongen bij ons is – want hij is met hart en ziel aan hem verbonden –
31 dan zal het gebeuren dat hij zal sterven als hij ziet dat de jongen er niet *bij* is. Dan zullen uw dienaren het grijze haar van uw dienaar, onze vader, met verdriet in het graf doen neerdalen.
32 Uw dienaar heeft zich namelijk bij mijn vader borg gesteld voor de jongen, door te zeggen: Als ik hem niet bij u terugbreng, dan sta ik alle dagen bij mijn vader in de schuld.
33 En nu, laat uw dienaar toch in plaats van deze jongen de slaaf van mijn heer blijven, en laat de jongen met zijn broers gaan.
34 Hoe zou ik immers bij mijn vader *terug* kunnen keren, als de jongen niet bij mij is? Anders zou ik de ellende moeten zien die mijn vader zal treffen.

Johannes 15: 13 - 14
13 Niemand heeft een grotere liefde dan deze, *namelijk* dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden.
14 U bent Mijn vrienden, als u doet wat Ik u gebied.

LvdK 189: 1, 2
Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
hangt ten spot van snode smaders.
Zoon des Vaders,
waar is toch uw almacht thans,
waar uw goddelijke glans?

Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
en Hij hangt er mijnentwegen,
mij ten zegen.
Van de vloek maakt Hij mij vrij,
en zijn sterven zaligt mij.

Genesis 44: 32 - 33
32 Uw dienaar heeft zich namelijk bij mijn vader borg gesteld voor de jongen, door te zeggen: Als ik hem niet bij u terugbreng, dan sta ik alle dagen bij mijn vader in de schuld.
33 En nu, laat uw dienaar toch in plaats van deze jongen de slaaf van mijn heer blijven, en laat de jongen met zijn broers gaan.

Hebreeën 7: 22
22 in zoverre is Jezus Borg geworden van een zoveel beter verbond.

Ps. 119: 61
Gerechtigheid en recht heb ik gedaan;
Geef mij dan niet in 's onderdrukkers handen;
Wees Gij mijn borg, en neem de rechtzaak aan
Van Uwen knecht, daar Gij hem aan ziet randen;
Laat trotsaards toch niet stout'lijk meer bestaan
Mij, naar hun wens, te knellen in hun banden.

ELB 299

Welk een vriend is onze Jezus,
die in onze plaats wil staan!
Welk een voorrecht, dat ik door Hem
altijd vrij tot God mag gaan.
Dikwijls derven wij veel vrede,
dikwijls drukt ons zonde neer,
juist omdat wij 't al niet brengen
in 't gebed tot onze Heer.

Leidt de weg soms door verzoeking,
dat ons hart in 't strijduur beeft,
gaan wij dan met al ons strijden,
tot Hem die verlossing geeft.
Kan een vriend ooit trouwer wezen
dan Hij, die ons lijden draagt?
Jezus biedt ons aan genezing;
Hij alleen is 't, die ons schraagt.

Zijn wij zwak, belast, beladen
en terneer gedrukt door zorg,
dierb're Heiland, onze toevlucht
Gij zijt onze Hulp en Borg.
Als soms vrienden ons verlaten,
gaan wij biddend tot de Heer;
In zijn armen zijn wij veilig,
Hij verlaat ons nimmermeer.